

Υπόθεση C-921/19

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

16 Δεκεμβρίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Rechtbank Den Haag, συνεδριάζον στο 's-Hertogenbosch (Κάτω Χώρες)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

16 Δεκεμβρίου 2019

Προσφεύγων:

LH

Καθού:

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης

Η κύρια δίκη αφορά «μεταγενέστερη αίτηση» διεθνούς προστασίας υπό την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας 2013/32 (οδηγίας περί διαδικασιών). Αφορά το ζήτημα αν ο καθού δύναται, στο πλαίσιο της εξετάσεως μιας τέτοιας αιτήσεως, να μη λάβει υπόψη του έγγραφα των οποίων η γνησιότητα δεν μπορεί να αποδειχθεί.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Με την προκειμένη αίτηση βάσει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ το αιτούν δικαστήριο επιθυμεί να πληροφορηθεί αν έγγραφα των οποίων η γνησιότητα δεν έχει αποδειχθεί δεν δύναται, εξ αυτού του λόγου και μόνο, να υπαχθούν στην έννοια «νέα στοιχεία ή πορίσματα» του άρθρου 40 της οδηγίας περί διαδικασιών.

Προδικαστικά ερωτήματα

I Συνάδει προς το άρθρο 40, παράγραφος 2, της οδηγίας περί διαδικασιών¹ σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας περί αναγνώρισης² καθώς και προς τα άρθρα 47 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης η θέσπιση από την υπηρεσία ασύλου κράτους μέλους ρυθμίσεων κατά τις οποίες πρωτότυπα έγγραφα ουδέποτε δύνανται να αποτελούν νέα στοιχεία ή πορίσματα εφόσον δεν μπορεί να εξακριβωθεί η γνησιότητά τους; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως: Διαφέρει η κατάσταση στην προκειμένη περίπτωση αν ο αιτών υποβάλει στο πλαίσιο μεταγενέστερης αίτησης αντίγραφα εγγράφων ή έγγραφα προερχόμενα από πηγή που δεν μπορεί αντικειμενικά να ελεγχθεί;

II Έχει το άρθρο 40 της οδηγίας περί διαδικασιών σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας περί αναγνώρισης την έννοια ότι επιτρέπεται στην υπηρεσία ασύλου κράτους μέλους κατά την εξέταση εγγράφων και την αξιολόγηση της αποδεικτικής τους αξίας να διακρίνει με βάση το αν τα έγγραφα αυτά υποβάλλονται στο πλαίσιο πρώτης αίτησης ή μεταγενέστερης αίτησης; Επιτρέπεται σε κράτος μέλος να μην ανταποκριθεί περαιτέρω στο καθήκον συνεργασίας κατά την υποβολή εγγράφων στο πλαίσιο μεταγενέστερης αίτησης όταν δεν μπορεί να εξακριβωθεί η γνησιότητα των εγγράφων αυτών;

Παρατιθέμενες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρθρα 18, 19, 47, 52.

Οδηγία 2011/95/ΕΕ (οδηγία περί αναγνώρισης), άρθρο 4.

Οδηγία 2013/32 (οδηγία περί διαδικασιών), αιτιολογικές σκέψεις 36 και 60, καθώς και άρθρα 33, 34, 40 και 42.

Παρατιθέμενες διατάξεις του εθνικού δικαίου

Vreemdelingenwet 2000 (νόμος περί αλλοδαπών του 2000), άρθρο 30a.

¹ Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας [ΕΕ 2013, L 180, σ. 60] (στο εξής: οδηγία περί διαδικασιών).

² Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας [ΕΕ 2011, L 337, σ. 9] (στο εξής: οδηγία περί αναγνώρισης).

Vreemdelingenbesluit 2000 (κανονιστική πράξη περί αλλοδαπών του 2000), άρθρο 3.118b.

Vreemdelingencirculaire 2000 (εγκύκλιος περί αλλοδαπών του 2000), παράγραφος C1/2.9.

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας της κύριας δίκης

- 1 Ο L. H. (στο εξής: προσφεύγων) είναι Αφγανός υπήκοος. Στις 8 Δεκεμβρίου 2015 κατέθεσε αίτηση ασύλου στις Κάτω Χώρες. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ασύλου ισχυρίστηκε ότι κατά την απασχόλησή του ως οδηγού ενός υψηλόβαθμου δημόσιου λειτουργού είχε πέσει πολλές φορές σε ενέδρα των Ταλιμπάν και επιπλέον είχε δεχθεί προσωπικές απειλές. Ο Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (υπουργός Δικαιοσύνης και Ασφάλειας, στο εξής: καθού) έκρινε αξιόπιστους τους ισχυρισμούς του σχετικά με τις ενέδρες, όχι όμως και τους ισχυρισμούς του σχετικά με τις προσωπικές απειλές. Για τον λόγο αυτό η αίτηση ασύλου του απορρίφθηκε. Η προσφυγή που άσκησε κατά της απόρριψης δεν έγινε δεκτή και το σχετικό ένδικο μέσο απορρίφθηκε.
- 2 Στις 26 Σεπτεμβρίου 2018 ο προσφεύγων κατέθεσε «μεταγενέστερη αίτηση» διεθνούς προστασίας υπό την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας περί διαδικασιών. Η αρχική αίτηση ασύλου με το ίδιο πραγματικό υπόβαθρο εξετάστηκε εκ νέου σε αυτή τη νέα διαδικασία. Ο προσφεύγων επιχείρησε να καταστήσει πιστευτές τις προσωπικές απειλές από τους Ταλιμπάν, τις οποίες είχε αναφέρει στην πρώτη διαδικασία. Ισχυρίστηκε ότι περιήλθαν στην κατοχή του νέα έγγραφα, μεταξύ των οποίων τα πρωτότυπα έγγραφα, αντίγραφα των οποίων είχε καταθέσει στην πρώτη διαδικασία. Επρόκειτο κατά κύριο λόγο για έγγραφα της αφγανικής πυροσβεστικής υπηρεσίας και του υπουργείου για το οποίο είχε εργαστεί ο προσφεύγων.
- 3 Κατά το άρθρο 40, παράγραφος 2, της οδηγίας περί διαδικασιών, μεταγενέστερη αίτηση είναι παραδεκτή εάν προέκυψαν νέα στοιχεία ή πορίσματα. Κατά την άποψη του καθού, αυτό μπορεί να εξεταστεί μόνο αφού αποδειχθεί ότι τα νέα κατατεθέντα έγγραφα είναι γνήσια. Ως εκ τούτου, ο καθού παρήγγειλε αρμοδίως την εξέταση των εγγράφων. Εντούτοις, η κρατική υπηρεσία στην οποία ανατέθηκε η εξέταση δεν διέθετε υλικό αναφοράς με το οποίο θα μπορούσε να διαπιστωθεί αν τα πρωτότυπα έγγραφα είχαν εκδοθεί από υπηρεσία αρμόδια προς τούτο. Ομοίως δεν μπορούσαν να διαπιστωθούν η γνησιότητα και η ακρίβεια του περιεχομένου των εγγράφων. Ως εκ τούτου, ο καθού έκρινε απαράδεκτη την αίτηση ασύλου.

Κύρια επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 4 Οι διάδικοι διαφωνούν ως προς το ζήτημα αν πρωτότυπα έγγραφα, η γνησιότητα των οποίων δεν έχει διαπιστωθεί, επιτρέπεται να μη ληφθούν υπόψη εξαρχής ή αν

πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον δύναται να αναγνωρισθεί στα έγγραφα αυτά κάποια αποδεικτική αξία για τη στήριξη της αξιοπιστίας μιας αιτήσεως ασύλου κατά τη μεταγενέστερη διαδικασία.

- 5 Ο προσφεύγων προβάλλει την άποψη ότι δεν είναι εύλογο να βαρύνεται αποκλειστικά εκείνος με το βάρος αποδείξεως της γνησιότητας των πρωτότυπων εγγράφων και να παραβλέπονται άνευ ετέρου τα έγγραφα αυτά εάν δεν επιτύχει να αποδείξει τη γνησιότητά τους. Τα έγγραφα αφορούν τον πυρήνα της αιτήσεως ασύλου και, στην πρώτη διαδικασία, ουσιώδη στοιχεία τους είχαν κριθεί αξιόπιστα. Επιπλέον, έχει δηλώσει εγγράφως πώς περιήλθαν τα εν λόγω έγγραφα στην κατοχή του και για ποιο λόγο δεν βρίσκονταν εξ αρχής στην κατοχή του. Ο αποκλεισμός ορισμένων κατηγοριών αποδεικτικών μέσων στο πλαίσιο μεταγενέστερων αιτήσεων αντίκειται στο ευρωπαϊκό δίκαιο, ιδίως στην αρχή της αποτελεσματικότητας.
- 6 Κατά την έκδοση της αποφάσεως και με την αντίκρουση της προσφυγής ο καθού εξέφρασε αποκλειστικά την άποψη ότι δεν υπάρχουν νέα στοιχεία ή πορίσματα. Σε αντιστοιχία με τις διατάξεις του εθνικού δικαίου και με την πολιτική του που εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 2019, ο καθού δεν έδωσε στον προσφεύγοντα καμία ευκαιρία να εξηγήσει εκ νέου προσωπικά τη θέση του. Ο καθού δεν ασχολήθηκε με το περιεχόμενο και την αποδεικτική αξία των εγγράφων, ούτε με το γεγονός ότι στην πρώτη διαδικασία η αίτηση ασύλου του αιτούντος είχε κριθεί κατά το μεγαλύτερο μέρος της αξιόπιστη. Μόλις κατά την προφορική επ' ακροατηρίου διαδικασία εξέφρασε ο καθού, επικουρικώς, άποψη για το περιεχόμενο και την αποδεικτική αξία των εγγράφων, απαντώντας στις συζητήσεις σχετικά με τη θέση του. Το προδικαστικό ερώτημα αναφέρεται στη βασική θέση του καθού, σύμφωνα με την οποία νέα στοιχεία υπάρχουν μόνο όταν έχει αποδειχθεί ότι τα έγγραφα είναι γνήσια.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 7 Όπως προκύπτει από τα στοιχεία που παραθέτει το αιτούν δικαστήριο, κατά την πάγια νομολογία του τμήματος διοικητικών διαφορών του Raad van State (στο εξής: Τμήμα) –που αποτελεί την υψηλότερη βαθμίδα της διοικητικής δικαιοσύνης των Κάτω Χωρών για ζητήματα αλλοδαπών– μεταξύ άλλων του έτους 2015, δεν υπάρχουν νέα στοιχεία ή πορίσματα όταν τα έγγραφα που υποβάλλονται από αλλοδαπό δεν είναι αποδεδειγμένα γνήσια. Το βάρος αποδείξεως ως προς αυτό φέρει ο ίδιος ο αλλοδαπός. Ο καθού δύναται να διευκολύνει τον αλλοδαπό παραγγέλλοντας την εξέταση της γνησιότητας των εγγράφων, αλλά αυτό δεν αίρει την ευθύνη του ίδιου του αλλοδαπού. Περαιτέρω, το έτος 2018 το Τμήμα έκρινε ότι η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (στο εξής: ΕΔΔΑ) της 19ης Ιανουαρίου 2016, M. D. και M. A. κατά Βελγίου (ECLI:CE:ECHR:2016:011J9JUD005868912), δεν επηρεάζει την κρίση αυτή.
- 8 Κατά την κρίση του αιτούντος δικαστηρίου, αντιθέτως, από την απόφαση M. D. και M. A. κατά Βελγίου συνάγεται ότι ο καθού πρέπει να εξετάσει προσεκτικά

και ευσυνειδήτητα πιθανή παράβαση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ και ότι ο αποκλεισμός εγγράφων χωρίς εξέταση της γνησιότητας, της σημασίας και της αποδεικτικής ισχύος τους συνιστά μια υπερβολικά τυπολατρική προσέγγιση. Ο καθού ισχυρίζεται, επικαλούμενος την προαναφερθείσα νομολογία του Τμήματος, ότι δεν διέπραξε παράβαση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ διότι παρήγγειλε αρμοδίως τον έλεγχο της γνησιότητας των εγγράφων, αλλά αυτό δεν αρκεί κατά την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου. Πρόκειται και στην περίπτωση αυτή για τυπολατρική προσέγγιση με σκοπό να μη ληφθεί υπόψη το περιεχόμενο των εγγράφων, απλώς και μόνον επειδή δεν κατέστη εφικτό να κριθεί η γνησιότητά τους κατόπιν σχετικής εξετάσεως.

- 9 Έστω και αν δεν είναι εφικτή η διαπίστωση της γνησιότητας των επίμαχων εγγράφων, ο καθού υποχρεούται βάσει της αποφάσεως M. D. και M. A. κατά Βελγίου να λάβει υπόψη του τη φύση τους, τον τρόπο με τον οποίο περιήλθαν στην κατοχή του προσφεύγοντος και τη σημασία τους για την αίτηση ασύλου. Ο συνυπολογισμός όλων των ανωτέρω παραγόντων σε συνδυασμό με την αβεβαιότητα ως προς τη γνησιότητα των εγγράφων καθιστά δυνατή την επιμελή εξέταση της αποδεικτικής αξίας τους και τη διευκρίνιση του ζητήματος αν υπάρχουν νέα στοιχεία και πορίσματα.
- 10 Από άλλες αποφάσεις του ΕΔΔΑ συνάγεται επίσης ότι, όταν ένας αλλοδαπός εκφράζει φόβους σχετικά με παράβαση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ, τα διαθέσιμα έγγραφα πρέπει να χρησιμοποιούνται και το περιεχόμενό τους να λαμβάνεται υπόψη³. Οι εν λόγω αποφάσεις έχουν εκδοθεί σε υποθέσεις, αντικείμενο των οποίων ήταν πάντοτε αρχικές αιτήσεις. Εντούτοις, από τη διατύπωση των αποφάσεων δεν προκύπτει ότι το σκεπτικό τους αναφέρεται αποκλειστικά σε υποχρεώσεις των κρατών μελών στο πλαίσιο αρχικών αιτήσεων. Αντιθέτως, φαίνεται ότι το ΕΔΔΑ διατύπωσε γενικές αρχές για την εξέταση εγγράφων που υποβάλλονται από τους αιτούντες διεθνή προστασία για να καταστήσουν την αίτηση ασύλου τους αξιόπιστη. Όπως συνάγεται επίσης από τα ανωτέρω, τα κράτη μέλη οφείλουν να μεριμνούν ώστε να μην επιβάλλονται υπερβολικά υψηλές απαιτήσεις στους αλλοδαπούς που πρέπει να τεκμηριώσουν τους λόγους για τους οποίους φοβούνται προσβολές ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τα κράτη μέλη οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη τη θέση στην οποία βρίσκονται αυτοί οι αλλοδαποί.
- 11 Υπό τις συνθήκες αυτές ανακύπτει το ζήτημα πώς πρέπει να ερμηνευθεί ο όρος «νέα στοιχεία ή πορίσματα» στο άρθρο 40 της οδηγίας περί διαδικασιών. Αρκετές διατάξεις της οδηγίας περί διαδικασιών περιέχουν τον όρο «στοιχείο», χωρίς να τον ορίζουν. Σε επιμέρους διατάξεις γίνεται παραπομπή στον ορισμό της έννοιας «στοιχεία» του άρθρου 4 της οδηγίας περί αναγνώρισης, όπου αναφέρεται ότι σε αυτήν εμπίπτουν «δηλώσεις» του αιτούντος. Το αιτούν δικαστήριο εκκινεί από

³ Π.χ. απόφαση του ΕΔΔΑ της 18ης Δεκεμβρίου 2012, F.N. κατά Σουηδίας, ECLI:CE:ECHR:2012:1218JUD002877409, απόφαση του ΕΔΔΑ της 18ης Νοεμβρίου 2014, M. A. κατά Ελβετίας, ECLI:CE:ECHR:2014:1118JUD005258913, και απόφαση του ΕΔΔΑ της 2ας Οκτωβρίου 2012, Singh κατά Βελγίου, ECLI:CE:ECHR:2012:1002JUD003321011.

την παραδοχή ότι αυτός ο ορισμός έχει σημασία και για την ερμηνεία του όρου «στοιχείο» στο άρθρο 40 της οδηγίας περί διαδικασιών. Το άρθρο 4 της οδηγίας περί αναγνώρισης δεν περιέχει διαφοροποίηση μεταξύ των δηλώσεων στην αρχική και τη μεταγενέστερη διαδικασία. Ομοίως δεν αναφέρεται ότι μόνο αποδεδειγμένα γνήσια έγγραφα μπορούν να συνιστούν δηλώσεις.

- 12 Για την παρούσα αίτηση προδικαστικής απόφασεως έχει σημασία ότι η οδηγία περί διαδικασιών και η οδηγία περί αναγνώρισης πρέπει να ερμηνεύονται κατά τρόπο σύμφωνο προς τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ερμηνεία ότι δεν απαιτείται η εξέταση του περιεχομένου πρωτοτύπων εγγράφων μόνον επειδή δεν μπορεί να εξακριβωθεί η γνησιότητά τους είναι πιθανώς αντίθετη προς το δίκαιο του ασύλου, την αρχή της μη επαναπροώθησης και το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής υπό την έννοια των άρθρων 18, 19 ή κατά περίπτωση 47 του Χάρτη. Κατά την ερμηνεία των ανωτέρω διατάξεων πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα άρθρα 3 και 13 της ΕΣΔΑ, όπως προκύπτει από το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη.
- 13 Εφόσον πρέπει να εξεταστεί, κατά τον ίδιο τρόπο όπως στην προαναφερθείσα νομολογία του ΕΔΔΑ, αν υπάρχουν νέα στοιχεία ή πορίσματα υπό την έννοια του άρθρου 40, παράγραφος 2, της οδηγίας περί διαδικασιών, συντρέχει παράβαση του δικαίου της Ένωσης εάν πρωτότυπα έγγραφα δεν ληφθούν υπόψη, χωρίς να εξεταστεί η φύση τους, ο τρόπος απόκτησής τους και η σημασία τους για την αίτηση ασύλου.
- 14 Το αιτούν δικαστήριο επιθυμεί επίσης να πληροφορηθεί αν επιτρέπεται να γίνεται κατά την εξέταση εγγράφων διάκριση βάσει του αν τα πρωτότυπα έγγραφα υποβάλλονται στο πλαίσιο αρχικής αίτησης ή στο πλαίσιο μεταγενέστερων αιτήσεων. Κατά την τρέχουσα πρακτική των Κάτω Χωρών, έγγραφα των οποίων η γνησιότητα δεν έχει εξακριβωθεί λαμβάνονται υπόψη μόνο κατά την αρχική αίτηση. Σε μια μεταγενέστερη διαδικασία ασύλου η αβεβαιότητα ως προς τη γνησιότητα συνιστά ήδη αφ' εαυτής λόγο που οδηγεί στο τελικό συμπέρασμα ότι δεν υπάρχουν νέα στοιχεία ή πορίσματα, με αποτέλεσμα το απαράδεκτο της αίτησης. Ακόμη και η υποβολή αντιγράφου ή εγγράφου, των οποίων η προέλευση δεν μπορεί να ελεγχθεί συνεπάγεται σε αυτή την περίπτωση αυτομάτως το απαράδεκτο της αίτησης.
- 15 Το αιτούν δικαστήριο αμφιβάλλει αν η ανωτέρω πρακτική είναι σύμφωνη με το ευρωπαϊκό δίκαιο. Δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο, πληροφορίες των οποίων η προέλευση δεν μπορεί να ελεγχθεί ή οι οποίες προκύπτουν από το αντίγραφο ενός εγγράφου, να μπορούν παρά ταύτα να εξεταστούν και να συμπεριληφθούν ως αντικειμενικές πληροφορίες στην εξέταση της μεταγενέστερης αίτησης. Επιπλέον, η πολιτική του καθού να μην εξετάζει στο πλαίσιο μιας τέτοιας αίτησης πρωτότυπα έγγραφα των οποίων η γνησιότητα δεν έχει διαπιστωθεί συνεπάγεται ότι μπορεί να ληφθεί απόφαση χωρίς να δοθεί δικαίωμα ακροάσεως στον αιτούντα άσυλο και χωρίς να απαιτηθεί η διατύπωση κρίσης από πλευράς του καθού ως προς τη φύση, τη σημασία και τον τρόπο απόκτησης των εγγράφων.

- 16 Το Τμήμα δεν έχει ποτέ αποφανθεί με σαφήνεια επί του ζητήματος αν αντίκειται στο ευρωπαϊκό δίκαιο η θεώρηση μιας μεταγενέστερης αίτησης ως απαράδεκτης εκ μόνου του λόγου ότι δεν κατέστη εφικτή η διαπίστωση της γνησιότητας των υποβληθέντων πρωτότυπων εγγράφων. Ομοίως δεν έχει κριθεί το ζήτημα αν επιτρέπεται να μη εξασφαλίζεται το δικαίωμα ακροάσεως σε αλλοδαπό όταν τα έγγραφα αυτά δεν λαμβάνονται υπόψη. Το Τμήμα έχει παγίως περιοριστεί στη διαπίστωση ότι με την προηγούμενη διαδικασία ασύλου έχει ήδη αποδειχθεί η αναξιοπιστία της αίτησης ασύλου και αυτό επιδρά στη θέση του καθού σχετικά με τα πρωτότυπα έγγραφα, των οποίων η γνησιότητα δεν είναι βέβαιη. Το Τμήμα δεν έχει εξετάσει σε κανένα σημείο αν ο όρος «νέα στοιχεία ή πορίσματα» πρέπει να ερμηνευθεί τόσο στενά ώστε να μην απαιτείται σε καμία περίπτωση η υπαγωγή τέτοιων εγγράφων στον ορισμό αυτόν και επομένως να επιτρέπεται να μη ληφθούν υπόψη. Δεν αιτιολόγησε επαρκώς την κρίση του ότι μπορούν να μη ληφθούν υπόψη έγγραφα των οποίων δεν έχει αποδειχθεί η γνησιότητα.
- 17 Δεδομένου ότι το ανώτατο διοικητικό δικαστήριο δεν έχει ακόμη εκφέρει κρίση επί του όρου «νέα στοιχεία ή πορίσματα», το αιτούν δικαστήριο επιθυμεί να πληροφορηθεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Δικαστήριο) αν ο όρος αυτός πρέπει να ερμηνευθεί τόσο στενά ώστε να μην απαιτείται να υπαχθούν σε αυτόν πρωτότυπα έγγραφα των οποίων η γνησιότητα δεν έχει εξακριβωθεί. Η προηγούμενη νομολογία του Δικαστηρίου, καθώς και το άρθρο 40 της οδηγίας περί διαδικασιών και το άρθρο 4 της οδηγίας περί αναγνώρισης, δεν δίνουν κάποια σχετική ένδειξη.
- 18 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει επίσης ότι οι μεταγενέστερες αιτήσεις θα έχουν μάλλον μικρή πιθανότητα επιτυχίας εάν ο αλλοδαπός υποχρεούται να αναζητήσει εκ των υστέρων, όντας στη χώρα στην οποία αιτείται προστασία, γνήσια έγγραφα [της χώρας προέλευσης] προκειμένου να θεμελιώσει τη μεταγενέστερη αίτησή του. Ομοίως δεν πρέπει να αναμένεται ότι ένας αλλοδαπός θα δύναται να τεκμηριώσει τόσο καλά με τις δηλώσεις του μια μεταγενέστερη αίτηση, ώστε να υπαχθεί παρά ταύτα σε καθεστώς προστασίας. Τούτο διότι από τον αλλοδαπό απαιτείται να προβεί κατά την αρχική διαδικασία σε μια εκτενή δήλωση και να είναι και σε θέση να προβεί σε αυτήν. Το αιτούν δικαστήριο τονίζει συναφώς ότι στις Κάτω Χώρες είναι δυνατό πλέον να παραλειφθεί η προσωπική ακρόαση του αλλοδαπού, εφόσον μια μεταγενέστερη αίτηση δύναται να βασιστεί μόνο σε έγγραφα, των οποίων η γνησιότητα δεν έχει εξακριβωθεί. Κατ' αυτόν τον τρόπο δεν παρέχεται πιθανώς στον αλλοδαπό ούτε καν η ευκαιρία να καταστήσει την αίτησή του πιο αξιόπιστη με δηλώσεις.
- 19 Με τα ανωτέρω δεδομένα το αιτούν δικαστήριο προτείνει στο Δικαστήριο να απαντήσει τα προδικαστικά ερωτήματα ως ακολούθως:
- I Δεν επιτρέπεται στα κράτη μέλη να θεσπίζουν ρυθμίσεις κατά τις οποίες πρωτότυπα έγγραφα δεν δύναται να αποτελούν νέα στοιχεία ή πορίσματα υπό την έννοια του άρθρου 40, παράγραφος 2, της οδηγίας περί διαδικασιών για τον λόγο και μόνον ότι δεν έχει εξακριβωθεί η γνησιότητα των εγγράφων αυτών. Δεν επιτρέπεται στα κράτη μέλη να θεσπίζουν ρυθμίσεις

κατά τις οποίες δεν εξετάζεται το περιεχόμενο εγγράφων για τον λόγο και μόνον ότι πρόκειται για αντίγραφο ή επειδή το έγγραφο προέρχεται από πηγή που δεν μπορεί αντικειμενικά να ελεγχθεί.

- II Δεν επιτρέπεται στα κράτη μέλη να διακρίνουν κατά την εξέταση και αξιολόγηση εγγράφων ανάλογα με το αν τα έγγραφα αυτά υποβάλλονται στο πλαίσιο αρχικής αίτησης ή μεταγενέστερης αίτησης. Όλα τα υποβαλλόμενα έγγραφα πρέπει κατ' αρχήν να λαμβάνονται υπόψη κατά την εξέταση του αν ο αιτών μπορεί να αναγνωριστεί ως δικαιούχος διεθνούς προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2011/95/ΕΕ και μάλιστα ακόμη και όταν τα έγγραφα υποβάλλονται στο πλαίσιο μεταγενέστερης αίτησης. Το κράτος μέλος δεν μπορεί να θεσπίσει για τις μεταγενέστερες αιτήσεις ρύθμιση κατά την οποία ο αιτών φέρει πάντοτε καθ' ολοκληρία το βάρος αποδείξεως της γνησιότητας των πρωτότυπων εγγράφων, αλλά υποχρεούται υπό ορισμένες συνθήκες να ανταποκριθεί και στην υποχρέωση συνεργασίας, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση και το περιεχόμενο των εγγράφων και των δηλώσεων σχετικά με τον τρόπο απόκτησής τους και εξετάζοντας αν αυτά πρέπει να θεωρηθούν ως αρχική απόδειξη.